

Súd: Najvyšší súd
Spisová značka: 3Tdo/80/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122011100
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kostolanská
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2024:2122011100.1

Uznesenie

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Kostolanskej a členov senátu JUDr. Petra Kaňu a JUDr. Jozefa Šutku, na neverejnom zasadnutí konanom 3. júla 2024 v Bratislave, v trestnej veci obvineného O. P. S. K. Y. Á. V. P. C. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, o dovolaní obvineného O. P. proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 2. februára 2023, sp. zn. 5To/137/2022, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného O. P. **s a o d m i e t a.**

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava (ďalej len „súd I. stupňa“) rozsudkom z 12. júla 2022, sp. zn. 12T/27/2022, uznal obvinených O. P. a H. X. za vinných zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, ktorého sa dopustili na tom skutkovom základe, že:

od presne nezisteného času 7. decembra 2021 do približne 03.05 hod. toho istého dňa na odstavnej ploche, nachádzajúcej sa 4 km popri ceste č. III/1279 medzi obcami Zavar a Trnava v časti Prílohy v katastrálnom území obce Zavar po predchádzajúcej vzájomnej dohode spoločne za použitia obojstranného kľúča na matice demontovali a zobrali z tam odstaveného návesu zn. Kögel SN24, bielej farby, evidenčného čísla V. z prednej nápravy 2 ks pneumatík zn. Sava Cargo 4 vo veľkosti 435/50 R 19,5 spolu s 2 ks kovových diskov rozmeru 19,5 x 14.00, v celkovej hodnote 1.260 EUR, 12 ks matíc na upevnenie kolies v celkovej hodnote 48 EUR a 8 ks upínacích pásov PES EN 12195-2, LC2500saN, LC5000daN v celkovej hodnote 200 EUR, tieto následne naložili do motorového vozidla zn. Ford Transit, evidenčného čísla V. a z miesta ich odviezli, čím spôsobili vlastníkovi vecí - spoločnosti H. - U. R., spol. s r. o., IČO: XX XXX XXX, so sídlom J. F. XX/XXXX, V. - škodu vo výške 1.508 EUR, pričom obžalovaný O. P. sa uvedeného konania dopustil napriek tomu, že bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava z 26. augusta 2021, sp. zn. 3T/32/2021, právoplatný 2. októbra 2021, za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona, a obžalovaný H. X. sa uvedeného konania dopustil napriek tomu, že bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava z 5. marca 2020, sp. zn. 9T/12/2020, právoplatný 12. mája 2020, za prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Za to súd I. stupňa uložil obvinenému O. P. (ďalej len „obvinený“) podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Krajský súd v Trnave (ďalej len „odvolací súd“) odvolanie obvineného O. P. uznesením z 2. februára 2023, sp. zn. 5To/137/2022, podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal obvinený prostredníctvom ustanoveného obhajcu JUDr. Tomáša Klieštenca, advokáta v Piešťanoch, dovolanie z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. e) a písm. i) Trestného poriadku, ktoré bolo súdu I. stupňa doručené 31. augusta 2023.

Obvinený v odôvodnení svojho dovolania uviedol, že 4. januára 2023 podal na odvolací súd žiadosť o odňatie a prikázanie veci podľa § 23 Trestného poriadku, pričom svoju námietku zaujatosti riadne odôvodnil a spĺňala všetky zákonom stanovené požiadavky. Dňa 20. januára 2023 odvolací súd predmetné podanie obvineného predložil Okresnej prokuratúre Trnava z dôvodu, že z obsahu podania vyplývajú skutočnosti, ktoré by mohli viesť k záveru o spáchaní trestného činu zasahovania do nezávislosti súdu. Na odvolacom súde sa 2. februára 2023 konalo verejné zasadnutie, na ktorom súd oboznámil podanie obvineného a oznámil, že o vznesenej námietke nekoná, pretože v nej neboli uvedené žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by mohli posudzovať. Následne bolo odvolaciemu súdu 7. februára 2023 doručené podanie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Trnave, Odbor kriminálnej polície z 1. februára 2023 pod ČVS: ORP-106/4-VYS-TT-2023, z ktorého vyplýva, že vyšetrovateľ Policajného zboru vykonáva skrátené vyšetrovanie vo veci zločinu zasahovania do nezávislosti súdu podľa § 342 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona. Z uvedeného je zrejmé, že 2. februára 2023, kedy sa konalo verejné zasadnutie na odvolacom súde, nebolo vyšetrovanie týkajúce sa prípadného zasahovania do nezávislosti súdu skončené. Obvinený je toho názoru, že odvolací súd mal o jeho žiadosti o odňatie a prikázanie veci, a o námietke zaujatosti riadne konať a rozhodnúť v zmysle Trestného poriadku. Dôvody, pre ktoré vznesol námietku zaujatosti, opodstatnene vzbudzujú podozrenie z nestranného, neobjektívneho alebo nezákonného rozhodovania v tejto veci, a taktiež pochybnosti o nezaujatosti príslušných sudcov, preto by mali byť zmysle ustanovenia § 31 ods. 1 Trestného poriadku vylúčení.

Obvinený má za to, že v jeho trestnej veci konal alebo rozhodoval orgán činný v trestnom konaní, sudca, prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania, čím došlo k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku. Rovnako má za to, že tým že odvolací súd nerozhodol o jeho žiadosti, je konanie nezákonné a došlo k porušeniu jeho práva na obhajobu, na základe čoho došlo k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Čo sa týka dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, obvinený uviedol, že nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia vidí v tom, že súd nedostatočne zohľadnil vyhlásenie o vine obvineného, ktoré má značný vplyv aj na ukládanie trestu, keďže vyhlásenie o vine možno postaviť na úroveň dohody o vine a treste, čím sa však odvolací súd nijakým spôsobom nezaoberal. Obvinený ďalej citoval zo stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) č. 44, zverejneného v Zbierke stanovísk dovolacieho súdu a rozhodnutí súdov SR 5/2017, podľa ktorého: „Ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maius (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), c) Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu“.

Z uvedeného podľa názoru obvineného vyplýva, že vyhlásenie o vine znamenalo pomerne výraznejší postoj k spáchanej trestnej činnosti, a bolo túto okolnosť potrebné zohľadniť pri ukladaní trestu.

Obvinený zároveň odkázal na dôvody, ktoré uviedol vo vlastnoručne spísanom podaní z 31. marca 2023. Žiadal, aby dovolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku napadnutého rozhodnutia, ako aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozhodnutiu, vyslovil porušenie zákona, zrušil napadnuté rozhodnutie, prípadne aj predchádzajúce rozhodnutie, a prikázal súdu, o ktorého rozhodnutie pôjde, aby vec znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava (ďalej len „prokurátor“) podaním doručeným súdu I. stupňa 10. októbra 2023, v ktorom uviedol, že odôvodnenie dovolacích dôvodov je v podstate obsahovo zhodné s odôvodnením odvolania ako aj s vyjadrením obvineného v konaní. S predmetnými námietkami obvineného sa podrobne zaoberal odvolací súd vo svojom rozhodnutí, s ktorým sa prokurátor v plnej miere stotožňuje.

Ohľadom dovolacej námietky obvineného k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku prokurátor uviedol, že podanie je potrebné posudzovať vždy podľa obsahu, pričom z podania obvineného (ktoré je predmetom jeho námietok) nevyplývajú žiadne dôvody pre vylúčenie dotknutých subjektov špecifikovaných v § 31 ods. 1 Trestného poriadku, preto bolo nutné aplikovať ustanovenie § 32 ods. 6 Trestného poriadku. Obdobná argumentácia sa vzťahuje aj k návrhu na odňatie a prikázanie veci obvineného, v ktorom odôvodňoval procesný postup, resp. iné skutočnosti, ktoré neobsahovali dôvod podľa § 31 Trestného poriadku, čo nemožno považovať za dôležitý dôvod na odňatie a prikázanie veci, preto sa o ňom nekoná. Uvedené skutočnosti prokurátor podporil argumentáciou dovolacieho súdu uvedenou v jeho rozhodnutí pod sp. zn. 1Ndt/3/2021, a samotným obvineným uvedeným stanoviskom trestnoprávneho kolégia dovolacieho súdu S 44/2017. Vzhľadom na aplikáciu ustanovenia § 32 ods. 6 Trestného poriadku bolo tak podľa prokurátora dôvodné nekonať, v súvislosti s čím má za to, že dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c) a písm. e) Trestného poriadku nie sú dané.

Zároveň prokurátor konštatoval, že nebol naplnený ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, keďže skutočnosť, že uložený trest nezodpovedá predstavám odsúdeného, nespôsobuje jeho nezákonnosť. Aplikovanie ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona je možnosťou, nie povinnosťou súdu. Súd I. stupňa ako aj odvolací súd sa v napadnutých rozhodnutiach riadne vysporiadali so všetkými relevantnými okolnosťami pre zákonné rozhodnutie o treste.

Vzhľadom na uvedené prokurátor navrhol, aby dovolací súd dovolanie obvineného na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Trestný spis bol spolu s dovolaním obvineného a vyjadrením prokurátora dovolaciemu súdu predložený na rozhodnutie 22. novembra 2023.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) zistil, že dovolanie proti napadnutému rozhodnutiu je prípustné [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku) a na zákonom určenom mieste (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku). Konštatuje súčasne, že dovolanie obvineného spĺňa podmienky uvedené v § 372 a § 373 Trestného poriadku, ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Trestného poriadku.

Dovolací súd primárne pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nie je určený na nápravu akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších. Dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená, preto predstavuje výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorá je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, sú z tohto dôvodu striktné obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inštanca.

Z ustanovenia § 385 ods. 1 Trestného poriadku vyplýva, že dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené. Viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku), a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Trestného poriadku. Podstatné sú teda vecné argumenty uplatnené obvineným a nie ich subsumpcia pod konkrétne ustanovenia § 371 Trestného poriadku (R 120/2012).

Dovolací súd považuje za podstatné v prvom rade uviesť, že obvinený v pôvodnom konaní na hlavnom pojednávaní konanom 12. júla 2022 pred súdom I. stupňa, po predchádzajúcom procesne korektnom postupe v súlade s ustanovením § 257 Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, ktoré súd I. stupňa prijal (č. I. 488 - 489 súdneho spisu).

Podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku, ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe alebo urobil vyhlásenie podľa odseku 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) a zároveň obžalovaného poučí, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c).

V zmysle judikátu R 12/2017:

Ustanovenie § 257 ods. 5 a ustanovenie § 334 ods. 4 Trestného poriadku nemožno vykladať izolovane, ale v súhrne s ďalšími ustanoveniami upravujúcimi postup v konaní o dovolaní, a to ustanoveniami § 369 ods. 1 a ods. 2 a § 372 ods. 1 (veta prvá) Trestného poriadku. V zmysle uvedeného, proti rozsudku, ktorý bol vyhlásený po prijatí vyhlásenia obvineného o priznaní viny (§ 257 ods. 5 Trestného poriadku) a proti rozsudku, ktorým súd schválil dohodu o vine a treste (§ 334 ods. 4 Trestného poriadku) dovolanie môže podať len minister spravodlivosti, a to na podnet obvineného alebo na podnet inej osoby [§ 369 ods. 1, § 371 ods. 1 písm. c), § 372 ods. 1 Trestného poriadku].

Obmedzenie uvedené v § 371 ods. 4 veta druhá Trestného poriadku sa týka len podnetu na dovolanie ministra spravodlivosti podané podľa odseku 3 naposledy označeného ustanovenia a na prípad uvedený v predchádzajúcej vete nedopadá.

Z judikátu R 53/2021:

II. Ak súd prijme vyhlásenie obžalovaného o vine alebo o tom, že nepopiera spáchanie skutku, podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku, dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný jeho spáchanie priznal, resp. nepoprel, nevykonáva, a teda medzi prípadným porušením práva na obhajobu v prípravnom konaní a rozhodnutím o vine vydaným na základe takto prijatého vyhlásenia nie je daná príčinná súvislosť. V dovolaní, ktoré možno v tomto prípade podať len z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, t. j. ak bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu, tak môže dovolateľ úspešne namietat' len chyby, ku ktorým došlo v súdnom konaní, v rámci ktorého obžalovaný predmetné vyhlásenie urobil. Najmä to, že obžalovaný nemal na hlavnom pojednávaní obhajcu, hoci išlo o dôvod povinnej obhajoby, resp. že nebol riadne poučený o následkoch vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 písm. b) alebo c) Trestného poriadku, a to v rozsahu podľa § 257 ods. 5 a 8 Trestného poriadku, alebo že pred prijatím takéhoto vyhlásenia súd riadne nezisťoval skutočnosti podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku.

Z uvedeného teda vyplýva, že v rozsahu, v ktorom obvinený v pôvodnom konaní urobil vyhlásenie o uznání viny a súd takéto vyhlásenie prijal, obvinený nemôže úspešne dovolaním namietat' výrok o vine, pretože svojím vyhlásením o uznání viny sa možnosti takéhoto prieskumu výroku o vine v dovolacom konaní vzdal. Prípadné pochybenia by tak mohol v dovolacom konaní v rámci podaného dovolania namietat' iba minister spravodlivosti, pričom aj on by v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku mohol úspešne namietat' iba chyby, ku ktorým došlo v súdnom konaní, v rámci ktorého obvinený predmetné vyhlásenie urobil (§ 257 Trestného poriadku).

V zmysle vyššie citovaných právnych záverov dovolací súd konštatuje, že v rozsahu, v ktorom obvinený v pôvodnom konaní pred súdom I. stupňa na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o uznání viny a súd takéto vyhlásenie prijal, obvinený nemôže úspešne dovolaním namietat' výrok o vine.

Obvinený vo svojom dovolaní uplatnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. e) a písm. i) Trestného poriadku. Vo vzťahu k dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. c) a písm. e) obvinený namietal, že odvolací súd nekonal o jeho žiadosti na odňatie a prikázanie veci a o námietke zaujatosti v zmysle Trestného poriadku. Dovolací súd sám v zmysle už spomenutého judikátu R 120/2012 subsumoval predmetnú námietku obvineného pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

K predmetnému dovolaciemu dôvodu je potrebné uviesť, že konštantná judikatúra dovolacieho súdu právo na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku chápe ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu, a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdov na uplatnenie každého obhajovacieho práva. Právo na obhajobu garantované čl. 6 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky nachádza svoj odraz v celom rade ustanovení Trestného poriadku upravujúcich jednotlivé čiastkové obhajovacie práva obvineného v rôznych štádiách trestného konania. Prípadné porušenie len niektorého z nich, pokiaľ sa to zásadným spôsobom neprejaví na postavení obvineného v trestnom konaní, samo o sebe nezakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Z dikcie citovaného ustanovenia je zrejmé, že len porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom je spôsobilé naplniť tento dovolací dôvod. Zásadným porušením práva na obhajobu je najmä, keď obvinený nemal v konaní obhajcu, hoci v jeho trestnej veci boli splnené dôvody povinnej obhajoby (R 116/2014). Prípadné porušenie musí mať vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu podstatný vplyv na výsledok konania, teda na rozhodnutie vo veci samej. Výnimočne môže ísť aj o porušenie iných obhajovacích práv obvineného, ktorých porušenie sa prejaví na jeho postavení zásadným spôsobom.

Dovolací súd upriamuje pozornosť na tú skutočnosť, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany v konaní, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces nezahŕňa ani právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov, a ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov. Vykonanie a hodnotenie dôkazov odlišne od predstáv obvineného nie je porušením práva na obhajobu, a preto nemôže napĺňať ani dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Čo sa týka konkrétnej námietky obvineného (t. j. nerozhodnutie o žiadosti o odňatie a prikázanie veci podľa § 23 Trestného poriadku), dovolací súd je toho názoru, že odvolací súd pochybil, keď sa žiadosťou obvineného nezoberal a nerozhodol o nej. Obvinený vo svojom návrhu zo 4. januára 2023 uviedol konkrétne skutočnosti, ktoré sa síce týkali odlišnej trestnej veci, avšak tieto mali súvis s rozhodovaním na odvolacom súde, preto mal odvolací súd procesne rozhodnúť o návrhu na odňatie a prikázanie veci. Zároveň však dovolací súd uvádza, že napriek nesprávnemu procesnému postupu odvolacieho súdu nedošlo k porušeniu práva na obhajobu obvineného zásadným spôsobom, keďže obvinený vo svojom návrhu uviedol „iba“ neodôvodnené tvrdenia, ktoré nepodložil žiadnymi relevantnými skutočnosťami, prípadne dôkazmi, ktoré by jeho tvrdenia preukazovali. Preto dovolací súd vyhodnotil námietku obvineného v tomto smere za neopodstatnenú, keďže nesprávny procesný postup odvolacieho súdu nespĺňa vyššie špecifikovanú podmienku pre naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, t. j. len porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom je spôsobilé naplniť tento dovolací dôvod, pričom prípadné porušenie musí mať vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu podstatný vplyv na výsledok konania, teda na rozhodnutie vo veci samej.

Dovolací súd s odkazom na svoje vyššie uvedené úvahy konštatuje, že námietka obvineného nebola nespôsobilá naplniť dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

K námietkam obvineného týkajúcich sa výroku o treste, ktoré obvinený subsumoval pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolací súd nižšie cituje judikovaný záver vyplývajúci zo stanoviska č. 5 trestnoprávneho kolégia dovolacieho súdu publikovaného v Zbierke stanovísk dovolacieho súdu a rozhodnutí súdov SR 1/2011:

Pokiaľ nejde o situáciu, keď výrok o treste nemôže obstáť v dôsledku toho, že je chybný výrok o vine, možno výrok o treste nepadnúť z hmotnoprávnej pozície zásadne len prostredníctvom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku. Vzájomný vzťah dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku a § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku je taký, že prvý z nich je všeobecným hmotnoprávnym dôvodom a druhý špeciálnym hmotnoprávnym dôvodom vzťahujúcim sa k výroku o treste.

Z logiky tohto vzťahu potom vyplýva, že samotný výrok o treste okrem prípadov nesprávnej aplikácie ustanovení kogentnej povahy viažucej sa k rozhodovaniu o treste môže byť napadnutý prostredníctvom nie všeobecného, ale len prostredníctvom špeciálneho dovolacieho dôvodu, ktorý sa viaže k takému výroku.

Z logiky vzťahu týchto dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. h) a písm. i) Trestného poriadku vyplýva, že samotný výrok o treste, okrem prípadov nesprávnej aplikácie ustanovení kogentnej povahy viažucej sa k rozhodovaniu o treste, môže byť napadnutý prostredníctvom nie všeobecného [§ 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku], ale len prostredníctvom špeciálneho [§ 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku] dovolacieho dôvodu, ktorý sa viaže k výroku o treste.

Dovolací súd preto námietky obvineného, týkajúce sa nedostatočného zohľadnenia vyhlásenia o vine pri ukladaní trestu, t. j. možnosť znížiť trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby v zmysle už vyššie spomenutého ustanovenia § 385 ods. 1 Trestného poriadku, subsumoval pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku.

Podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa.

Zo znenia predmetného ustanovenia je zrejmé, že tento dovolací dôvod môžu napĺňať dve alternatívy, a to uloženie trestu mimo zákonom stanovenej trestnej sadzby, alebo uloženie takého druhu trestu, ktorý zákon za prerokúvaný trestný čin nepripúšťa.

Obvinený v podanom dovolaní namietal, že súd pri ukladaní trestu nedostatočne zohľadnil jeho vyhlásenie o vine, pričom mal aplikovať ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 Trestného zákona, resp. § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona.

Dovolací súd v tejto súvislosti poukazuje na stanovisko č. 5 trestnoprávneho kolégia dovolacieho súdu publikovaného v Zbierke stanovísk dovolacieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 1/2011:

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku nie je naplnený tým, že obvinenému nebol uložený trest za použitia § 39 Trestného zákona (resp. § 40 Trestného zákona v znení účinnom do 1. januára 2006), v dôsledku čoho uložený trest má byť neprimeraný lebo pokiaľ súd nevyužil moderačné oprávnenie podľa uvedených ustanovení a trest vymeral v rámci nezníženej trestnej sadzby, nemožno tvrdiť, že trest bol uložený mimo trestnú sadzbu stanovenú Trestným zákonom za trestný čin, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného. Nepoužitie ustanovenia § 39 Trestného zákona resp. § 40 Trestného zákona v znení účinnom do 1. januára 2006 nezakladá žiadny dovolací dôvod.

S ohľadom na uvedené je výhradnou právomocou súdov v pôvodnom konaní posúdiť všetky okolnosti prípadu, resp. osobné pomery páchatela, prípadne aj ďalšie zákonné kritéria upravené v § 39 Trestného zákona na mimoriadne zmiernenie trestu, bez možnosti dosiahnutia ich opätovného preskúmania v dovolacom konaní.

V prejednávanej trestnej veci bol obvinenému uložený trest odňatia slobody pri dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, a preto dovolací súd konštatuje, že trest obvinenému právoplatne uložený na podklade odsudzujúceho rozsudku súdu I. stupňa bol uložený v zákonom stanovenej trestnej sadzbe.

K námietke neprimeranej prísnosti trestu dovolací súd dopĺňa, že takáto námietka nenapĺňa označený dovolací dôvod, ktorý môže byť naplnený len uložením trestu mimo zákonom stanovenej trestnej sadzby. Posudzovanie primeranosti uloženého trestu je mimo preskumného oprávnenia dovolacieho súdu.

Po preskúmaní námietok obvineného, ktoré si dovolací súd sám podradil pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku, dospel k záveru, že tieto predmetný dovolací dôvod nenaplnili. Riadiac sa vyššie uvedenými právnymi úvahami dovolací súd v predmetnej veci zistil, že obvineným uplatnené námietky nenapĺňajú žiadny z dovolacích dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 Trestného poriadku, a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie prijal senát dovolacieho súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.